

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

ΑΡΙΘ. 25

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ
ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ τῶν Μητροπολιτῶν 1) τέως Δημητριάδος
Γερμανοῦ, 2) πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου
καὶ 3) τέως Ζακύνθου Χρυσοστόμου.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 14ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1935, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ καὶ ὥρᾳ 9ῃ π. μ., προεδρεύοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀλεξάνδρου καὶ παρόντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος Ἀμβροσίου, Θηβῶν καὶ Αεβαδείας Συνεσίου, Ἄρτης Σπυρίδωνος, Γρεβενῶν Γερβασίου, Σερρῶν Κωνσταντίνου, Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακείμ, Δράμας καὶ Φιλίππων Βασιλείου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολυκάρπου, Γυθείου καὶ Οιτύλου Διονυσίου, Ἀλεξανδρουπόλεως Ἰωακείμ καὶ Ἐλασσῶνος Καλλινίκου, παρισταμένων δὲ τοῦ τε Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας κ. Δημητρίου Πετρακάκου καὶ τοῦ Γραμματέως Ἀρχιμ. Σπυρίδωνος Ἀλιβιζάτου, τὸ Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸν Δικαστήριον συνήλθεν εἰς συνεδρίαν ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ καὶ τῇ συνήθει τῶν συνεδριῶν αἰθούσῃ, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τοὺς Μητροπολίτας 1) τέως Δημητριάδος Γερμανόν, 2) πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομον καὶ 3) τέως Ζακύνθου Χρυσόστομον, κατηγορουμένους ἐπὶ φατρία, τυρεία, π. ρασιναγωγῇ, ἀποσχίσει καὶ καταφρονήσει τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παροτρύνσει τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ λαοῦ, ὅπως ἀποκηρύξωσι τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν 1) τὴν ἀπὸ 26 Μαΐου 1935 ἔκθεσιν τοῦ Παναγιώτου Μανωλέση, ἐκθέτοντος δι' αὐτῆς τὴν μετάβασιν τῶν τριῶν κατηγορουμένων Ἀρχιερέων εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐπιδαύρου κείμενον ναὸν τῶν παλαιοημερολογιτῶν, τὴν διανομὴν προκηρύξεων καὶ διαγγελλμάτων αὐτῶν εἰς τοὺς ἔξωθι καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ συγκεντρωμένους παλαιοημερολογίτας, τοὺς ἐκφωνηθέντας ἀπὸ τραπέζης ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων λόγους, τὴν ἐν πομπῇ μετάβασιν αὐτῶν ἐκ τοῦ ναοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (Κολωνοῦ), τοὺς ἐκφωνηθέντας καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων λόγους, δι' ὧν παρότρυναν τὸ πλῆθος ὅπως ἀποκηρύξωσι τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ τοὺς λοιποὺς Ἱεράρχας ὡς σχισματικούς, ἅτε ἀποδεχθέντας τὸ διωρθωμένον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, τὰς ἀράς καὶ τὰ ἀναθέματα τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τοῦ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν, 2) τὰ ἀνακρινόμενα τῶν κατηγορουμένων ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, δι' ὧν δηλοῦσιν ὅτι ἀπεσχίσθησαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς δῆθεν σχισματικῆς, 3) τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου ἐν. ἔτ. ἔγγραφον διαμαρτυρίαν καὶ δήλωσιν τῶν κατηγορουμένων, κοινοποιηθεῖσαν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, καὶ διὰ τῆς ὁποίας δηλοῦσιν ὅτι «κόπτουσι τοῦ λοιποῦ πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐμμενούσης εἰς τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, ἀποκηρύσσουν αὐτὴν καὶ ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὶ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ποιμαντορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ ἐμμενοντος εἰς τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, 4) τὴν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν αὐτῶν πρὸς τὰς Ἀυτοκεφάλους Ἐκκλησίας, δι' ἧς διεξερχόμενοι ἱστορικῶς τὰς περὶ διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου γενομένας συζητήσεις ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, χαρακτηρίζουσιν εἶτα δι' αὐτῆς ὡς καινοτομίαν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διωρθωμένου Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ δηλοῦσιν ὅτι ἀναλαμβάνουσιν τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ τοιούτου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀγῶνα, κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, θὰ ἀκολουθήσῃ αὐτοὺς ὁ ἑλληνικὸς λαός, 5) προκηρύξωσιν αὐτῶν πρὸς τὸν Ἱερόν Κλῆρον καὶ τοὺς μοναχοὺς, δι' ἧς καλοῦσιν αὐτοὺς ἵνα ἀποκηρύξωσι τοὺς Ἱεράρχας τοὺς ἀποδεχθέντας τὸ νέον ἡμερολόγιον ὡς καὶ τὴν Ἱεράν Σύνοδον, καθ' ὅσον τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο εἶναι ἀνορθόδοξον, ἢ δὲ ἡμερολογιακὴ μεταβολὴ ἀντικανονικὴ καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουθίαν, ἢ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς σχισματικὴ ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα τοῦ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, 6) διάγγελμα τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, δι' οὗ καθιστῶσιν αὐτῷ γνωστὸν ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς ἔθιξε τὸ δόγμα τῆς Πίστεως, ἐκήρυξεν αὐτὴ ἐαυτὴν σχισματικὴν ἔναντι τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς σχισματικὸς, δὲν δύναται πλέον νὰ εἶναι Ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ὅτι διέκοψαν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου καὶ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς σχισματικῶν, δι' ὅ καὶ καλοῦσιν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἵνα ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπάλλεων πρὸς προσπάσιμιν τῆς κινδυνευούσης Πί-

στεως, 7) ἐγκύκλιον τοῦ τέως Μητροπολίτου Ζακύνθου Χρυσοστόμου πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Μητροπόλεως Ζακύνθου καλοῦντος αὐτοὺς ὅπως ἀκολουθήσωσιν αὐτόν, καθ' ὅσον διέκοψε πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς σχισματικῆς καὶ δηλοῦντος αὐτοῖς ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ συνεργάζεται μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Σερβίας καὶ Πολωνίας καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῶν στραγγαλισάντων τὴν ἀλήθειαν, τῶν ἀθετησάντων τοὺς Ἱεροῦ, Κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῶν ἑπτὰ Οἴκου· μενικῶν Συνόδων διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διορθωμένου Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, 8) τὸ ὑπ' ἀριθ. 1516 καὶ ἀπὸ 27 Μαΐου ἐ. ἔ. ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πιροκόπιον, ὅπως προβῆ εἰς τὴν ἐνεργεῖαν τακτικῶν ἐνόρκων ἀνακρίσεων κατὰ τῶν ὡς ἄνω τριῶν κατηγορουμένων Ἀρχιερέων, 9) τὰς ἐπὶ τῇ βίᾳ τῆς ὡς ἄνω Συνοδικῆς ἐντολῆς εἰλημμένας ἐνόρκους μορτυρικὰς καταθέσεις, 10) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κλήσεων τοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς τοὺς κατηγορουμένους, 11) τὸ ἀπὸ 28 Μαΐου ἐ. ἔ. ἔγγραφο τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, δι' οὗ δηλοῦσιν αὐτῷ ὅτι διέκοψαν πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς σχισματικῆς, 12) τὸ ὑπὸ στοιχεῖα Δ. Υ. καὶ ἀπὸ 29 Μαΐου ἐ. ἔ. ἔγγραφο τοῦ Σεβ. ἀνακριτοῦ, ὑποβάλλοντος τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸν σχηματισθέντα φάκελλον τῆς δικογραφίας, 13) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κλήσεων τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τοὺς κατηγορουμένους, δι' ὧν καλοῦνται ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀπολογηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀποδιδόμενων αὐτοῖς κατηγοριῶν κατὰ τὴν σήμερον δικάσιμον, 14) τὸ ὑπ' ἀριθ. 1721 καὶ ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐν. ἔτ. ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὅπως εἰδοποιήσῃ τοὺς ὑπὸ ἐπιτήρησιν εὐρισκομένους ἰσθεῖς κατηγορουμένους Ἱεράρχας ὅτι δύνανται, ἂν θελήσωσι, νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν σήμερον δικάσιμον καὶ ἀπολογηθῶσιν ἐπὶ τῶν κατ' αὐτῶν κατηγοριῶν, παράσχη δ' αὐτοῖς πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν προσέλευσιν αὐτῶν, 15) τὸ ὑπ' ἀριθ. 3849 καὶ ἀπὸ 14 Ἰουνίου ἐν. ἔτ. ἔγγραφο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τοῦ συνημμένου αὐτῷ ἐπιδοτηρίου, δι' οὗ δηλοῦται ὅτι ἐγνωστοποιήθη αὐτοῖς τὸ εἰρημένον Συνοδικὸν ἔγγραφο καὶ ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἠρνήθησαν ἵνα προσελθῶσι καὶ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν σήμερον δικάσιμον, 16) τὸ ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐν. ἔτ. ἔγγραφο τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀκολουθούσης τὸ πάτριον Ἐορτολόγιον» καὶ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, «ἐξ ὀνόματος τῆς ἑπταμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Δημητριάδος Γερμανός, Πρόεδρος» εἰς ἀπάντησιν τῶν κλήσεων τοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου ἔγγραφου οἱ κατηγορούμενοι δηλοῦσιν ὅτι, οὐδὲ λόγους ἀνέφερον καὶ πάλιν ἐγγράφως, ἀπεκίρουν τὴν

Διοικοῦσαν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς σχισματικὴν, ὅτι δὲν ἀνήκουσι πλέον τὴν σχισματικὴν Ἐκκλησίαν, ὅτι ὡς τοιαύτη οὐδὲ δικαίωμα ἔχει ἵνα δικάσῃ καὶ καταδικάσῃ αὐτὴ καὶ ὅτι προέβησαν εἰς τὴν χριτοτονίαν τεσσαρῶν Ἀρχιερέων εἰς συμπλήρωσιν τῆς Συνόδου αὐτῆς καὶ 17) πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ ἀπαρτίζον τὸν φάκελλον τῆς ὑπὸ κρίσιν ὑποθέσεως, τῶν κατηγορουμένων νομίμως κληθέντων, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντων κατὰ τὴν σήμερον δικάσιμον,

Διασκεψάμενον κατ' ἐκ τῶν θεῶν καὶ Ἱεροῦ Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσχωρήσεως αὐτῶν οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὰς τάξεις τῶν παλαιοημερολογιτῶν κατεφρόνησαν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐπειδὴ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κανονικοῦ καὶ νομίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ προέβησαν εἰς διαφορὰ ἐνεργείας εἰς βάρος τοῦ κοινικοῦ Ἱεράρχου,

Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀνακινωθέντων αὐτῶν ἐν τῇ ἡμερησίῳ τύπῳ ἀπεπειράθησαν ἵνα ἐξεγείρωσι τὸν σεβῆ ἑλληνικὸν λαὸν κατὰ τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐγγράφου διαμαρτυρίας αὐτῶν πρὸς τὰς Ὁρθοδόξους Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας προσεβλήθησαν ἵνα μειώσωσι τὸ γόητρον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου,

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου ἐν. ἔν. ἔγγραφου διαμαρτυρίας καὶ δηλώσεως αὐτῶν κοινοποιηθείσῃ τῇ Ἱ. Συνόδῳ διὰ Δικαστικοῦ κλητῆρος, δηλοῦσιν ὅτι «κόπτουσι τοῦ λοιποῦ πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐμμενούσης ἐν τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, ἀποκηρύσσουσιν Ἀθῆναι καὶ ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὶ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ποιμαντορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ»,

Ἐπειδὴ διὰ τῆς προκηρύξεως αὐτῶν πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τοὺς μοναχοὺς καλοῦσιν αὐτοὺς ἵνα ἀποκηρύξωσι τοὺς Ἱεράρχας τοὺς ἀποδεχθέντες τὸ νέον ἡμερολόγιον ὡς καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὡς σχισματικὴν, ἀποκαλοῦσι δὲ τὸ διορθωμένον ἡμερολόγιον ἀντορθόδοξον, τὴν δὲ ἡμερολογιακὴν μεταβολὴν ἀντικανονικὴν καὶ ὅτι λόγῳ τῆς μεταβολῆς ταύτης ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα τοῦ σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ,

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ διαγγέλματος αὐτῶν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν κατηγοροῦσι τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅτι διὰ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς ἐθίξε τὸ δόγμα τῆς πίστεως καὶ ἐκίρην αὐτὴ ἐαυτὴν σχισματικὴν ἐναντι τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πάτρις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς σχισματικός, δὲν δύναται νὰ εἶναι πλέον ἀρχηγὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι διακόπτουν πᾶσαν ἐκκ

σιαστικήν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου καὶ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς σχισματικῶν, δι' ὃ καὶ καλοῦσι τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἵνα ἐπαγρουπῆ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπάλξεων πρὸς προάσαιεν τῆς κινδυνευοῦσης, δῆθεν, Πίστewς,

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου ἐν. ἔτ. ἐγγράφου αὐτῶν πρὸς τὸν Σεβ. ἀνακριτὴν δηλοῦσιν αὐτῶ ὅτι διέκοψαν πᾶσαν σχέσιν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς σχισματικῆς,

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐν. ἔτ. ἐγγράφου αὐτῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον δηλοῦσιν Αὐτῇ ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ἵνα δικάσῃ καὶ καταδικάσῃ αὐτοῦς, ἅτε ἀποσχισθέντας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς σχισματικῆς, δηλοῦσι δὲ προσέτι ὅτι ἴδρυσαν ἑπταμελῆ Σύνοδον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς ἀκολουθούσης τὸ πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἑορτολόγιον»,

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ταύτης, παρά τε τοὺς Ἱεροὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ἀντεποιήθησαν ξένην Ἀρχὴν καὶ τίτλον,

Ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων ἐξάγεται καὶ βεβαιοῦται καὶ τὸ Δικαστήριον πείθεται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐκ συστάσεως ἐνήργησαν κατὰ τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οὗτοι ἀπεκήρυξαν τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς σχισματικὴν, καὶ ἀνεκήρυξαν ἑαυτοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ποιμένας τῶν λεγομένων παλαιοημερολογιτῶν, δημιουργήσαντες οὕτω σχίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος εἰς βᾶρος Αὐτῆς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους,

Ἐπειδὴ τὰ παραπτώματα ταῦτα προβλέπονται καὶ τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ δὴ τοῦ ΛΔ'. τῆς ΣΤ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διαγορεύοντος «τὸ τῆς συνωμοσίας ἢ φατρίας ἐγκλημα καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων πάντῃ κεκώλυται, πολλῶν δὲ μᾶλλον ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ τοῦτο γίνεσθαι ἀπαγορεύειν προσήκει...εἴ τινες κληρικοὶ ἢ μοναχοὶ εὐφροεῖεν ἢ συνομνύμενοι ἢ φατριάζοντες ἢ κασασκευὰς τυρεύοντες Ἐπισκόπων ἢ συγκληρικῶν, ἐκπιπέτωσαν πάντῃ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ τοῦ ΣΤ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου διακελεύοντος «εἴ τις παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλησιάζει καὶ καταφρονήσας τῆς Ἐκκλησίας, τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐθέλει πράττειν μὴ συνόντος τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ γνώμην τοῦ Ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω» τοῦ Ε'. τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, προστάσσοντος «εἴ τις πρεσβύτερος ἢ διάκονος καταφρονήσας τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου, ἀφώρισεν ἑαυτὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ συνήγαγε καὶ θυσιαστήριον ἔστησε, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου προσκαλουμένου ἀπειθεῖ καὶ μὴ βούλοιο αὐτῶ πείθεσθαι μηδὲ ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ δεῦτερον καλοῦντι, τοῦτον καθαιρεῖσθαι παντελῶς καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν, μηδὲ δύνασθαι λαμβάνειν τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν. Εἰ δὲ παραμένει θορυβῶν καὶ ἀναστατών τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἔξωθεν ἐξουσίας ὡς στασιώδη αὐτὸν ἐπιστρέφεισθαι», (προβλ. καὶ Ι'. καὶ ΙΑ'. τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ΙΓ'. τῆς ΑΒ.) τοῦ ΙΑ'. τῆς ΑΒ. Συνόδου, προστάσ-

σοντος «εἴ τις Ἐπίσκοπος ἐγκλήματος πρόφασιν ποιούμενος κατὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου πρὸς Συνδικῆς διαγνώσεως ἀποστήσει ἑαυτὸν τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἰδισμένον, ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τοῦτον ὥρισεν ἢ Ἁγία Σύνοδος καθηρημένον εἶναι, εἰ μόνον ἀποστάς τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου σχίσμα ποιήσῃ» δεῖ γὰρ ἕκαστον τὰ οἰκεῖα μέτρα γινώσκειν καὶ μήτε τὸν πρεσβύτερον καταφρονεῖν τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου μήτε τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου» τοῦ ΙΕ'. τῆς αὐτῆς Συνόδου, προστάσσοντος «τὰ ὀρισθέντα περὶ πρεσβυτέρων καὶ Ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν, πολλῶν μᾶλλον ἐπὶ Πατριαρχῶν ἀρμόζει. Ὅστε εἴ τις πρεσβύτερος ἢ Ἐπίσκοπος ἢ Μητροπολίτης τολμησὶ ἀποστήναι τῆς πρὸς τὸν οἰκεῖον Πατριάρχην κοινωνίας καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κατὰ τὸ ὠρισμένον καὶ τεταγμένον ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, ἀλλὰ πρὸ ἐμφανείας Συνδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως σχίσμα ποιήσῃ, τοῦτον ὥρισεν ἢ Ἁγία Σύνοδος πάσης Ἱερατείας παντελῶς ἀλλότριον εἶναι εἰ μόνον ἐλεγχθεῖοι τοῦτο παρανομήσας καὶ ταῦτα ἐσφραγίσταί τε καὶ ὠρισταί περὶ τῶν προφάσει κοινῶν ἐγκλημάτων τῶν οἰκείων ὑφισταμένων προέδρων καὶ σχίσμα ποιούντων καὶ τὴν ἐνῶσιν τῆς Ἐκκλησίας διασπώντων»,

Διὰ ταῦτα

Ἴδὸν καὶ τὰ ἄρθρα 11, 17 καὶ 23 τοῦ Νόμου 5383 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων», ὡς εὖτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 12 Ἰουνίου 1935, δικάζον ἐρήμην, κηρύσσει τοὺς κατηγορούμενους Μητροπολίτας τέως Δημητριάδος Γερμανὸν Μαυρομαμάτην, πρῶν Φλωρίνης Χρυσόστομον Καβουρίδην καὶ τέως Ζακύνθου Χρυσόστομον Δημητρίου, ἐνόχους φατρίας, τυρείας, παρασυναγωγῆς, ἀποσχίσεως καὶ καταφρονήσεως τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ παροτρύνσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ λαοῦ ὅπως ἀποκηρύξωσι τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν τῶν μοναχῶν τάξιν καὶ τοῦ πενταετοῦς σωματικοῦ περιορισμοῦ ἐν Μονῇ, ἀπογυμνοῦν αὐτοὺς τέλεον παντὸς ἀρχιερατικοῦ τίτλου καὶ βαθμοῦ, καὶ καταδικάζει αὐτοὺς εἰς ἔξοδα καὶ τέλη τῆς σημάτων. Ὅριζει δὲ Μονὰς πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς αὐτῶν διὰ μὲν τὸν πρῶν Μητροπολίτην Δημητριάδος Γερμανόν, τὴν ἐν Ἀμοργῶ Ἱερὰν Μονὴν τῆς Χοζοβιωτίσης, διὰ τὸν πρῶν Μητροπολίτην Φλωρίνης Χρυσόστομον τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητρ. Κίτρους Ἱ. Μονῇ Ἀγίου Διονυσίου (Ὀλύμπου), διὰ δὲ τὸν πρῶν Μητροπολίτην Ζακύνθου Χρυσόστομον τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀκαρνανίας Ἱ. Μονῇ Ρόμβου.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις αὐθημερόν.

- † Ο ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Πράεδρος
- † Ο ΦΘΙΩΤΙΑΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΣΥΝΕΣΙΟΣ
- † Ο ΑΡΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
- † Ο ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ
- † Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
- † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- † Ο ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
- † Ο ΓΥΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΟΥΤΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- † Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
- † Ο ΕΛΛΕΣΣΩΝΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΡΧΙΜ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1935.
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ Ἐκχριστιανισίς τῶν Σλαύων

ΕΠΙ Τῆ ΧΙΛΙΟΣΤῆ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆ ΕΠΕΤΕΙῶ,
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΥ
(885—1935) [4]

δ) Ὁ Χριστιανισμὸς παρὰ τοῖς νοτίοις Σλαύοις.

Τὸ Χριστιανισμὸν παρὰ τοῖς νοτίοις Σλαύοις δὲν μετέδωκαν αὐτοπροσώπως οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι τῶν Σλαύων Κύριλλος καὶ Μεθόδιος, ἀλλὰ τὸ ἐν Μοραβίᾳ ἐπιτελεσθὲν ἔργον διὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἐπεξετάθη οὐ μόνον παρὰ τοῖς δυτικοῖς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς νοτίοις Σλαύοις, τοῖς Βουλγάροις καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς Σλαύοις, τοῖς Ρώσοις. Διότι βάσις τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος καὶ παρὰ τοῖς Σλαύοις τούτοις ὑπῆρξεν ἡ εἰς τὴν σλαβωνικὴν γλῶσσαν μετάφρασις τῶν ἱερῶν βιβλίων τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐν γένει ἡ μόρφωσις ἰδίως γλώσσης τῶν Σλαύων.

Ἐκ τῶν νοτίων Σλαύων σπουδαιότεροι ὑπῆρξαν οἱ Σέρβοι. Τὸ ὄνομα αὐτῶν «Σέρβοι» ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον κατὰ τὸν 9^{ον} αἰῶνα, ὅτε παρουσιάσθη ἡ σλαβική αὐτὴ φυλὴ ἐν Νοβιπαζάρ τῆς Μακεδονίας. Πάντως δ' ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐπικοινωνίας πρὸς τὸν ἑλληνικὸν χριστιανικὸν κόσμον κατὰ τὴν μετανάστευσιν ἔλαβον τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅς καὶ οἱ λοιποὶ Σλαῦοι. Ἐπὶ τῶν χρόνων ἤδη τοῦ Ἡρακλείου (610—641), κατὰ τινὰς εἰδήσεις δι' ἱεραποστόλων ἐκ Ρώμης ἐγένετο ἡ πρώτη διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ παρὰ τοῖς Σέρβοις¹, ἀλλ' ἀναντι-

1. Ἐν τινι χωρίῳ τοῦ χρονογράφου Προκοπίου (Πολ. VII, 14, 29) γίνεται μνεία τῶν «Σπόρων» ὡς ὀνόματος σλαβικῶν φυλῶν, ἐνομισθῆ δὲ ὑπὸ τινων ὅτι κρύβεται περὶ τῶν Σέρβων (Srbī, Sbrī, Σπόροι), τὰς εἰδήσεις δὲ περὶ διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ παρὰ τοῖς Σέρβοις ἐπὶ Ἡρακλείου ἀνέγραψεν ὁ Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος. Οἱ νεώτεροι σλαυολόγοι δὲν παραδέχονται τὴν συνταύτισιν τῶν Σέρβων πρὸς τοὺς Σπόρους καὶ τὴν ἀκριβείαν τῶν εἰδήσεων τοῦ Πορφυρογέννητου.

ρήτως εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ Βασιλείου α' τοῦ Μακεδόνοιο (867—886) ἐπαγιώθη ὁ Χριστιανισμὸς παρ' αὐτοῖς, δι' ἱεραποστόλων ἐκ ΚΠόλεως. Κατέχοντες δὲ τότε οἱ Σέρβοι τὴν παλαιὰν Δακίαν, Λαοδανίαν, Δαλματίαν καὶ τὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς, μέχρι τὰς ἰδρύσεως τοῦ πρώτου συγκεροτημένου Σερβικοῦ Κράτους, ἦσαν διηρημένοι εἰς μικρὰς ἡγεμονίας (ζουπανίας), ἧτοι τὴν κυρίως Σερβίαν, τὴν Βοσνίαν, τὴν Ζαχολμίαν, ἧς ἀπὸ τοῦ 10^{ου} αἰῶνος ἐκλήθη Ἐρζεγοβίνη, καὶ τὸ κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκείνον μορφωθὲν ἐν τῇ παλαιᾷ Ζέτα κέντρον τῆς Σερβικῆς ἐθνότητος, ἐξ οὗ συνεκροτήθη τὸ Μαυροβούνιον. Ἡ κυρίως Σερβία ὡς πολιτικῶς ὀργανωμένον Κράτος παρουσιάζεται κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα, ὑπὸ τὸν μέγαν ζουπάνον Στέφανον α'. Νεμάνια (1159—1195), πρὸ τοῦ ὁποῖου οἱ Σέρβοι διετέλουν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων, μετὰ μικροῦ διαλείμματος κυριαρχίας τῶν Βουλγάρων, ἐπὶ τοῦ τσάρου Σαμουήλ (977—1014). Ἐκκλησιαστικὸν αὐτῶν κέντρον εἶχον οἱ Σέρβοι τὴν ἐπισκοπὴν Ράσια, παρὰ τὸ Νοβιπαζάρ, ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ΚΠόλεως, ἀλλ' ἀπέκτησαν βραδύτερον ἰδίαν αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν, συνδεδεμένην παρὰ μείναντες ἀδιαρρήκτως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως.

Τοῦτο ὅμως δὲν συνέβη καὶ διὰ τοὺς ἑτέρους συγγενεῖς τῶν Σέρβων νοτίους Σλαύους. Οἱ Κροαταὶ, παρ' οἷς ἐκήρυξαν τὸν Χριστιανισμὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἐκ Μοραβίας, ἀπὸ τοῦ τέλους ἤδη τοῦ 9^{ου} αἰῶνος ἐξελατίνισθησαν, διὰ σφοδρᾶς καταπολεμήσεως τῆς παραδόσεως τῶν Ἀποστόλων τῶν Σλαύων ὑπὸ τῶν λατίνων ἱεραποστόλων. Ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης 7^{ος} (914—28) ἠξίωσε ν' ἀπαγορευθῆ τελείως ἡ χρῆσις τῆς σλαβωνικῆς γλώσσης καὶ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῶν Κροατῶν ἡ χρῆσις τῆς λατινικῆς γλώσσης καὶ ὁ λατινικὸς τύπος τῆς θείας λατρίας. Τὸ αὐτὸ ἐπραξαν καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν Κροατῶν, ἀνακηρύξαντες ἐν Συνόδοις τὸν ἐν Μοραβίᾳ διδάξαντα Μεθόδιον αἰρετικὸν ἐφευρέτην «γοθτικῶν γραμμάτων». Βραδύτερον ὁ Πάπας Ἰννοκέντιος δ' (1243—1254) περὶ τὸ 1248 ἐπέτρεψεν ἐν ὀρισμένοις τμήμασι τῆς Κροατίας νὰ τελεῖται Σλαβωνιστὶ ἡ θεία λειτουργία, ἀλλὰ κατὰ τὸν λατινικὸν τύπον, εἰς τὴν ἄδειαν δ' ἐκείνην ὀφείλεται τὸ γεγονός ὅτι ὀλίγοι τῶν Κροατῶν ἐτήρησαν τὴν πάτριον γλῶσσαν ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ.

Οἱ Σλοβῆνοι ἐν Δαλματίᾳ καὶ Ἰστρίᾳ ἐδέχθησαν ἀρχικῶς τὸν Χριστιανισμὸν διὰ λατίνων ἱεραποστόλων ἐξ Ἀκηντίας καὶ ἐκ Γαλλίας. Κατὰ τὸν 9^{ον} αἰῶνα (τῷ 789) ἐξεδίωξαν τὸν λατινικὸν Κλήρον ζητοῦντα νὰ ἐπιβάλῃ τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἱεραπόστολοι ἐκ Γερμανίας, βοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ἐπέβαλον ἐπὶ τῶν Σλοβῆνων τὸν Χριστιανισμὸν ὑπὸ τὸν λατινικὸν τύπον. Οὕτω δὲ μόνον οἱ κυρίως Σέρβοι ἐκ τῶν Νοτιοσλαύων, τῶν ἠνωμένων σήμερον εἰς ἓν Βασίλειον, παρέμειναν ὀρθόδοξοι.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

**Περὶ ἐνστάσεως κατὰ ἐκλόγῃς ἐφημερίου
διὰ λόγους ὑγείας.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἄρ. Πρωτ. 89042 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουνίου 1935

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀργολίδος

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 235 ἐ. ἔ. ὑμετέρου ἐρωτήματος, ἀν κατόπιν τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Ἄρεια καὶ τῆς κατὰ ταύτης ὑποβληθείσης ἐνστάσεως στηριζομένης εἰς λόγους ὑγείας τοῦ ἐκλεγέντος, δεόν νὰ ἐπαναληφθῇ ἐξ ἀρχῆς ἢ ὅλη ἐκλογικὴ διαδικασία, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ κωδ. νόμου 5439 ἡ ἐκλογικὴ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται ἐξ ἀρχῆς μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης ἀσκῶν κανονικὸν δικαίωμα ἐναντιωθῇ διὰ λόγους πνευματικῶς εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐκλεγέντος.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφέρονται ὡς λόγοι ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἐκλογῆς, πλὴν τῶν κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς καὶ οἱ δι' ἀντιρροήσεις ὡς πρὸς τὸν ἐκλεγέντα καὶ συγχρόνως καθορίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ἐκ λόγων στρεφομένων κατὰ τοῦ κύρους αὐτῆς χωρὶς καὶ νὰ καθορίζεται τι καὶ διὰ τὴν ἐκ λόγων ἀντιρροήσεων. ὡς πρὸς τὸν ἐκλεγέντα ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, σαφῶς καταφαίνεται ὅτι ἡ ἐνστάσις ἐκ λόγων ἀντιρροήσεων ὡς στρεφομένη κατὰ τοῦ ἐκλεγέντος ἐπιδιώκει τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ αὐτοῦ νόμου διὰ παράλειψιν ὑποβολῆς ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 ἀναφερομένων πιστοποιητικῶν ἢ διὰ κακὴν ἐκτίμησιν τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων παρὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὁπότε, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἀκύρου τῆς ὅλης ἐκλογικῆς διαδικασίας, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ ἐξ ἀρχῆς.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ παράλειψις τῆς ὑποβολῆς παρὰ τοῦ ὑποψηφίου Ἀριστείδου Τσίρου τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν καθιστᾷ, κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης ἐνστάσεως, στηριζομένης εἰς λόγους ὑγείας τούτου, ἄκυρον τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 84 καὶ δεόν, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἐπαναλάβητε ἐξ ἀρχῆς τὴν ὅλην ἐκλογικὴν διαδικασίαν, ἐξ ἧς ἀποκλείεται ὁ ὡς ἄνω ὑποψήφιος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Προλάβετε τὴν ἐπέκτασιν.

Ἄντι παντὸς ἡμετέρου σχολίου ἐπὶ τῆς ἀνταρσίας τῶν ὀμηγενῶν θιασωτῶν τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ παραθέτομεν τὰ τοῦ «Πανταίνου» Ἀλεξανδρείας.
«Ὀδύνην ἄφατον καὶ φρίκην προσέκαλεσεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ Πόλις τὸ σχισματικὸν κίνημα τοῦ

Μητροπολίτου Δημητριάδος κατὰ τὸ ἐκφραστικώτατον τηλεγράφημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν. Θὰ ηὐξήθησαν δὲ ἡ ὀδύνη καὶ ἡ φρίκη μετὰ τὴν ἀναγγελίαν ὅτι ὁ αὐτοχειροτόνητος «Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας» προσέβη καὶ εἰς χειροτονίας ἀρχιερέων καὶ εἰς καταρτισμὸν Συνόδου. Αὐτὸς ὁ καταγγέλλας τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Σύνοδον ὡς παρανομήσαντας διότι προήγαγον εἰς Ἐπίσκοπον τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς χωρὶς νὰ προβλέπεται τοιαύτη ἐπισκοπικὴ (θεῖσις ὑπὸ νόμον τῆς Πολιτείας, ἰδούσις ἐπισκοπῆς καὶ χειροτονεῖ ἐπισκόπους καὶ καταρτίζει ἐξουσιαστὴς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὡς ἀνυπερέως τις ἐξουσιαστὴς καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας. Καὶ ἡ μὲν Ἐκκλησία θὰ ἐκτελέσῃ τὸ θλιβερὸν καθήκον τῆς καθαιρέσεως καὶ τῶν ἀνταρτῶν καὶ τῶν χειροτονηθέντων ὑπ' αὐτῶν. Οὐδὲ δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως ἐφ' ὅσον ἀπεκλείσθη διὰ τῶν νέων παρανομῶν ἢ περιπτώσεως τῆς μετανοίας. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Πολιτείαν ἐξαρτᾶται ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἐγκαθιδρύσεως σχισματικῆς Ἐκκλησίας. Ἐἶνε πλέον πρόδηλον ὅτι ἡ ἀνταρσία κινεῖται ἐπὶ μελετημένον προγράμματος. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς. Δὲν λαμβάνει ποσῶς ὑπ' ὄψιν ἂν θὰ εὐρεθῇ εἰς σχίσμα πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας. Τὴν ἐνδιαφέρει περισσότερον ἢ στάσις τῆς Κυβερνήσεως διότι ἐὰν αὕτη ἐκτελέσῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις μετὰ τῆς καθαιρέσεως θὰ ἐπιβάλῃ ἀναποφεύκτως καὶ σωματικὸν περιορισμὸν εἰς Μονάς, θὰ δυσχεράνη τὸ ἔργον τῆς συγκροτήσεως σχισματικῆς ὀργανωμένης Ἐκκλησίας. Ἀλλ' οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος ἐλπίζουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἢ δὲν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν περὶ περιορισμοῦ σωματικοῦ καὶ ἀποχῆς ἀπὸ λειτουργικῶν πράξεων συνοδικὴν ἀπόφασιν, ἢ θὰ ἀναγκασθῇ ἐκ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν κινήσεως τῶν ὁμοφρόνων ἐκ τοῦ λαοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ περιορισμοῦ. Θὰ ἐλπίζουν μάλιστα ὅτι εἶνε δυνατὸν ἢ Ἐθνοσυνέλευσις νὰ εὐνοήσῃ τὸ κίνημα διὰ συνταγματικῆς διατάξεως διασαφηνιζούσης τὴν ἔννοιαν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν πρόγραμμα ἀξιοθρήνητον ἀπὸ ἐθνικῆς ἰδίας καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Ἐθεωρεῖτο σοβαρὸν πλεονέκτημα τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους ἡ ὁμογένεια καὶ ἡ ὁμοδοξία μὲ ἀσήμαντον ὅμως ποσοστὸν ἀλλογενῶν καὶ ἀλλοθρησκῶν. Μετὰ τὸ σχίσμα ὅμως, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ ἡ φιλαρχία τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ, ἐγκαθιδρύεται εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἡ θρησκευτικὴ διαίρεσις ὡς κατάστασις διαρκείας ἀπεριορίστου. Διότι ὅπως ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία μαρτυρεῖ πολλάκις σχίσματα ἀπὸ μικρῶν ὀρηκθῆντα ἀφορμῶν, προσέλαβον κατὰ τὴν ἐξέλιξιν νέα στοιχεία ἀντίθετα πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ σχίσματα κατήνησαν αἰρέσεις μὲ ἐλαττωμένην ὁλοκλήρως τὴν ἐλπίδα ἀνασυνδέσεως πρὸς τὸν κορμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἦδη εἰς τὰς ἀπλοϊκὰς τάξεις τῶν παλαιοημερολογιτῶν ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ ἀμάθεια ἀσεβῶν ἱερωμένων ἐνεσφηνώσῃ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ βάπτισμα καὶ τὰ ἄλλα μυστήρια τὰ ὑπὸ νεο-

ημερολογιῶν τελούμενα εἶνε ἀκυρα. Ἐς φαντασθῆ τις τί θὰ γείνη αὐριοι διαί και ἡ «Σύνδος» τῆς Ἐκκλησίας των θὰ προσθέσῃ τὸ κῦρὸς τῆς εἰς του-αύτας πεπλανημένας ἀντιλήψεις. Ἄλλ' ἡ συμφορὰ ἤδη ἐνέσκηψε δυναμένη νὰ προληφθῆ. Ἐς περιορισθῆ τοῦλάχιστον ἡ ἔκτασις αὐτῆς διὰ μέτρων ἀποφασιστικῶν.»

Ἐπικίνδυνος θεωρία.

«Οἱ τρεῖς Μητροπολίται οἱ ἀπεργήσαντες ἐν τῇ δίκῃ τῶν ἀνταρτῶν διέπραξαν βαρὺ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀδίκημα. Ἀν εἶνε σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας τὸ σύστημα τῶν ἀπεργιῶν και τῶν ἀποκῶν. Καὶ εἰς τὰς ἐπιορχίας των εἰάν ἐύρίσκοντο, ὠφειλον καλοῦμενοι ἵνα ἐκτελέσωσι τὸ δικαστικὸν καθήκον νὰ προσέλθωσι προθύμως. Εἶνε θλιβερὸν βέβαια τὸ καθήκον τοῦ δικαστοῦ εἶταν ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν πρὸς ἀνθρώπινα αἰσθήματα νόμιμα και θεοφιλή, ἀλλ' εἶνε προφανές ὅτι θὰ κατηγορεῖτο ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης εἰάν ὁ δικαστῆς ἀφίετο ἐλεύθερος νὰ ἀπεργῆ εἰς πᾶσαν τουαύτην σύγκρουσιν. Ἡ ἐδῶλωτιὰ δὲ τὴν ὁποῖαν παρέταξαν διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀρνησιν τοῦ καθήκοντος δὲν ἀποτελεῖ ἀρκοῦσαν δικαιολογίαν τοῦ παραπτώματος αὐτῶν. Καὶ ἂν ἀκόμη ἦτο βέβαιον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ συνδράμῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών της κατὰ τῶν στασιαστῶν Ἀρχιερέων, πάλιν ἡ Ἐκκλησία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι οἱ ἐσωτερικοὶ της νόμοι διὰ τὴν περιστάσιν διατάσσουσι. Κατὰ ποῖαν λογικὴν δύναται νὰ ἀπαλλαγῆ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἐνθύνῃν μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντός της ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν φαίνεται τυχὸν διατεθειμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἰδικὸν της; Ἐπειτα πῶς φαντάζονται οἱ τρεῖς παραιτηθέντες συνοδικοὶ οὗ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξελιχθῆ ἀνωδυνώτερον ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀνταρσίας; Αἱ ἰδέαι των περὶ ἡμερολογίου εἶνε αἱ αὐταὶ πρὸς τὰς τῆς Συνόδου και τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος και τοῦ Οἰκουμεικοῦ Πατριαρχείου, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἡμῖσιν και πλέον τῆς Ἱεραρχίας ταύτης ὑπόκειται κανονικῶς. Ρητῶς ἀποδοκιμάζουν τὸ κίνημα τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν τῆς ἀνταρσίας, ἀποδοκιμάζουν δὲ μετ' αὐτῶν και τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ τῆς ἀνοχῆς της, μᾶλλον δὲ διὰ τῆς μὴ τελέσεως τῶν κατὰ καιροὺς συνοδικῶν ἀποφάσεων κατὰ τῶν παλαισημερολογιῶν ἱερέων, ἀλλὰ και διὰ πράξεων ἐννοίας ἐνεθάρρυνε τὸν παλαισημερολογισμὸν. Τούτων ὅμως δεδομένων τί εἰσηγοῦνται, και μάλιστα ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς εἰς ἐνθύνας θέσεως τοῦ συνοδικοῦ, πρὸς περιστολὴν τῆς θεομηνίας; Τὴν ἀπραξίαν! Νὰ μὴ προβῆ ἡ Σύνοδος εἰς ἀποφίσεις εἰάν δὲν δηλώσῃ ἡ Κυβέρνησις, και δὴ γραπτῶς, ὅτι θὰ ἐκτελέσῃ αὐτάς. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν της ἐύρέθη πλειστάκις ὄχι μόνον πρὸ ἀπροθυμίας τῆς Κυβερνήσεως, ὑφ' ἣν τελεῖ, νὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ ἔργον της, ἀλλὰ και πρὸ δεδηλωμένης ἐχθρότητος κατ' αὐτῆς. Καὶ τότε ὅμως ἐξετέλεσε τὸ καθήκον της ἀπέναντι ἰδία τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ οἰκοδομήματος. Πρώτην ἴσως φορὰν ἀκούεται, και δὴ ἐπισήμως, ἡ θεωρία ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔ-

χει ἴδια μέσα ἀμύνης κατὰ τῶν τολμώντων τὰ σχίσματα και πρέπει ἄρα νὰ μὴ λαμβάνῃ μέτρα κατ' αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συμμετοχὸν τὴν Πολιτείαν».

Περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου συνῆλθεν ἐν Γενεύῃ ἡ Διεθνῆς Ἐπιτροπὴ «Pro Deo», ἥς σκοπὸς εἶναι, ὡς γνωστόν, ἡ εὐρεῖα γνωστοποιήσεως τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κομμουνισμοῦ και ἡ καταπολέμησις τῆς ἀντιθρησκευτικῆς δράσεως τῶν ἀθέων ἐν γένει. Ἡ ἐπιτροπὴ σύγκεται ἐξ ἐνὸς καθολικοῦ ἱερέως, και δύο λαϊκῶν, ὀρθοδόξου και διαμαρτυρομένου. οἵτινες συνεργάζονται κατὰ τοῦ τρομερωτέρου κοινοῦ κινδύνου. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν ἐκ τῶν ὀρθοδόξων παρέστησαν ὁ σέρβος μητροπολίτης Νόβι-Σάδ, ὁ ἐν Γενεύῃ πρωθιερεὺς και τρεῖς λαϊκοί, κοινῇ δ' ἀποφάσει ἀπελύθη τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν: «Αἱ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καθολικῶν, προτεσταντῶν και ὀρθοδόξων γινόμεναι ἀνακοινώσεις ἐπεβεβαίωσαν ὅτι ἐν τῷ ἐδάφει τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἦνε προγεγραμμένος, ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰ παιδία και τὸ κήρυγμα αὐτοῦ ἀπηγορευμένα, ἡ δὲ πολιτικὴ ἐξουσία ἐξακολουθεῖ τὸν κατὰ τῶν πιστῶν διωγμὸν λόγῳ τῆς πίστεώς των. Ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνακοινώσεων ἐπ' ἴσης προκύπτει ὅτι ἡ πείνα δεσπόζει εἰς τὰς εὐρείας ἐκτάσεις τῆς Ρωσίας και ὅτι ἡ σοβιετικὴ δύναμις παρακωλύει πᾶσαν ἀρωγὴν ἡ στάσις αὐτῆ ἐξεγείρει τὴν χριστιανικὴν συνείδησιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἠκούσε και μίαν λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν Μεξικῷ καταστάσεως, καθ' ἣν ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ὑφίσταται διωγμὸν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπεδοκίμασαν τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γραφεῖου τῆς τῆν ἀπευθυνθείσαν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς των χριστιανικῶν κρατῶν ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐπιτύχῃσι παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅπως διακηρῆξῃ ὅτι τὰ μέλη της ὀφείλου ἀπολύτως νὰ ἐπιτρέπουσιν τὴν ἐλευθερίαν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου και τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπληροφόρηθη ὅτι ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία θὰ διοργάνου κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου ἐιδικὰς προσευχῆς ὑπὲρ τῶν ὑπὸ διωγμὸν χριστιανῶν, ἐν δὲ προτεσταντικὸν μέλος ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι πᾶσαι αἱ χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι θὰ ὀρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ἡμέραν κοινῆς προσευχῆς ὑπὲρ αὐτῶν».

Ἐν τῇ «Bourse Egyptienne» Ἀλεξανδρείας ὁ καθηγητῆς κ. Grégoire Loukianoff, σχολιάζων ἐμπεριστατωμένως τοὺς παπύρους, τοὺς ἐσφαλμένως χαρακτηρισθέντας ὡς περιέχοντας τάχα κείμενον «πέμπτου Εὐαγγελίου», καταλήγει εἰς τὸ πόρισμα ὅτι τὸ κείμενον τῶν παπύρων τούτων ἦτο μία Ἀρμονία (τῶν Εὐαγγελίων) γραφείσα πιθανῶς ὑπὸ τινος τῶν αἰγυπτίων ἀναχωρητῶν, ὅτι δὲ ἡ ἀνακάλυψις τῶν χριστιανικῶν τούτων μνημείων, αὐτα εἶνε τὰ ἀρχαιότατα πάντων, οὐ μόνον δὲν κλονίζουσι τὸ κῦρος τῶν κανονικῶν Εὐαγγελίων, ἀλλ', ἀπ' ἐναντίας, ἐνισχύουσι αὐτὸ ἀφοῦ περιέχουσι χωρὶα εἰλημμένα ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.

Οἱ πρὸ ἐτῶν ἐν Φαγιούμ τῆς Αἰγύπτου ἀνακαλυφθέντες και σήμερον εφορισκόμενοι ἐν τῷ μουσεῖῳ Βερολίνου 260 πάπυροι μόνις ἐπ' ἐσχάτων κατέστη δυνατὸν νὰ ἀναγνωσθῶσιν ὑπὸ τῶν Ibscher, Carl Smidt και Poletsky, ἀπεδείχθη δ' ὅτι ἀποτελοῦσι κείμενα ἀνεκτίμητα διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν θρησκευμάτων και ἰδίως τὴν τῆς Αἰγύπτου. Τὰ κείμενα ταῦτα εἶνε γεγραμμένα εἰς κοπτικὴν διαλεκτὸν φέροντα δὲ τὸν τίτλον «Κεφάλαια» και ἐκδοθέντα πρὸ τινος (Manichäische Handschriften des Staatlichen Museum Berlin, Band I. Kephalaia, 1935), ἔπιπτοις ἔον ὅλος φῶς εἰς μίαν τῶν μεγαλειτέρων διανοητικῶν κινήσεων τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὁποῖα ὑπῆρξεν ὁ Μανιχαϊσμός. Οὗτος ἦτο γνωστός μόνον ἐκ τῶν ἀντιρρητικῶν Πατέρων. Ἡ αἴρεσις ἐμφανισθεῖσα τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν Περσίᾳ και ἀποτελέσασα μείγμα χριστιανικῶν ἰδεῶν και ζωροαστρικῶν διδασκαλιῶν

δεδόθη εις τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Κίνα καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, ὁπόθεν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν βόρειον Ἀφρικὴν. Ὁ Αὐγουστίνος ὑπῆρξε τὸ κατ' ἀρχὰς Μανιχαῖος, τὴν τελευταίαν του δὲ μάχην ἔδωκεν ὁ Μανιχαϊσμός ἐπὶ γαλλικοῦ ἰδάφους κατὰ τὸν 17' αἰ. (Καθαροί). Ἐκτοτε ἡ σιγὴ ἐκάλυψε τὸν Μανιχαϊσμόν, τῶν συγγραφῶν αὐτοῦ καταστραφειῶν, τυχαία δ' ἀνακάλυψε πρώτην ταύτην φορὰν ἔφραρεν εἰς φῶς τινὰ ἐξ αὐτῶν σωθέντα ἐν τοῖς περὶ οἷς ὁ λόγος παπύροις. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τὰ αἰγυπτιακὰ φύλλα καταξενίσσονται κατὰ τῆς ἀπεμπολήσεως τόσων κειμηλίων, ἐν Αἰγύπτῳ μὲν ἀνακαλυπτομένων, φυγαδευομένων δ' εἰς ξένα μουσεῖα διὰ τὰ ἀποτελέσουσι ξένην δόξαν, εἰσηγοῦνται δὲ τὴν διὰ τὴν νεομθετικῆς ὁδοῦ λήψιν μέτρων κατὰ τῆς εἰς τὸ ἔξωτερόν ἐξαγωγῆς αἰγυπτιακῶν ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τὰς δύο τακτικὰς συνεδριάσεις κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα, ὡς καὶ τὸ πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον χθὲς Παρασκευῆν.

— Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου μερίμνη τῆς Κυβερνήσεως ὠδηγήθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ σωματικοῦ αὐτῶν περιορισμοῦ οἱ καθαιρεθέντες, ὁ μὲν τέως Μητροπολίτης Δημητριάδος Γερμανὸς εἰς τὴν ἐν Ἀμοργῷ Μονὴν Χοροβιωτίσσης, ὁ δὲ τέως Ζακύνθου εἰς τὴν Μονὴν Ρόμβου Ἀκαρνανίας καὶ ὁ τέως Φλωρίνης εἰς τὴν Μονὴν ἁγ. Διονυσίου Πέτρας τῆς ἰ. Μητροπόλεως Κίτρους.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος μετὰ πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μηθύμνης ἐνέκρινε τὴν εἰς διάκονον χειροτονίαν τοῦ διανύσαντος ἤδη τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ ἱερατ. Φροντιστηρίου Κορίνθου Διονυσίου Πετρῆ, ἐκλελεγμένου ὑποψηφίου ἐφημερίου τῆς Κοινότητος Χάλικος τῆς ἰ. Μητροπόλεως Μηθύμνης.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν εἰς πρεσβύτερον προχείρισιν τοῦ Γεωργίου Δ. Τασιούλη, ὡς ἐφημερίου τοῦ χωρίου Λόγγου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν ἀνέφερε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι μετὰ νόμιμον καὶ κανονικὴν ἐκλογὴν διώρισεν ὡς ἐφημέριον τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ ἐν Πάτραις ἰ. ναοῦ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τὸν αἰδεσ. ἱερέα Ἀθαν. Ζαφειρόπουλον, ἐφημέριον Γουναριάτικων.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παραμυθίας ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Δ. Ν. Δημητρίου διὰ τὴν ἀλβανόφωνον ἐνορίαν Ποταμίας. Ἐπίσης μετὰ πρότασιν τοῦ αὐτοῦ ἱεράρχου ἡ Ἱ. Σ. ἐπέτρεψε τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Γρηγορίου Παπαγιάννη διὰ τὸ ξενόφωνον χωρίον Ἀγοράν.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας ἀνεκοινώθη τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι μετὰ νόμιμον ἐκλογὴν διωρίσθη ὑπ' αὐτοῦ τακτικὸς ἐφημέριος τοῦ ἐν Σταφιδοκάμπῳ ἰ. ναοῦ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὁ ἀκρι τοῦδε προσωρινῶς ἐφημερεύων ἱερεὺς Στυλιανὸς Πετρίδης.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῇ προτάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης ἐπέτρεψε τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Δημητρίου Γ. Σουποτικιώτου διὰ τὸ παραμεθόριον καὶ ξενόφωνον χωρίον Χαμηλόν.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐχορήγησε τῷ μὲν Σεβ. Μητροπολίτῃ Πολιανῆς μηνιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τὰ λουτρὰ Ἰγιάτης, τῷ δὲ Σεβ. Μητροπολίτῃ Σπάρτης δεκαήμερον δι' Ἀθήνας.

— Μετὰ πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πολυανῆς ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἡ εἰς ἱερέα χειροτονία τοῦ Δημητρίου Μαβίδου διὰ τὸ ξενόφωνον καὶ παραμεθόριον χωρίον Ἀνατολή.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἵνα ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία ἐνισχύσῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς Εἰσαγωγῆς τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης τοῦ ἀεμνήστου καθηγητοῦ τῆς Θεο-

λογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης Β. Ἀντωνιάδου διὰ 10,000 δραχμῶν.

— Ὑπὲρ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου διεβίβασαν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον ἐξ εἰσφορῶν ναῶν τῶν ἐπαρχιῶν των οἱ Σεβ. Μητροπολίται Θεσσαλονίκης δρχ. 6930 καὶ Μυτιλήνης δρχ. 2550, ὑπὲρ δὲ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μυτιλήνης δρχ. 3500 Μεσσηνίας δρχ. 1000, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας δρχ. 3000, καὶ ὑπὲρ τοῦ «Ἀμβωγος» τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν δρχ. 3170.

— Τῇ ἐσπέρῃ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ Χατζηκωνσταντῶν ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἀποφοιτήσαντας τροφίμους καὶ τῶν βραβείων εἰς τοὺς διακριθέντας εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχναις, ὁ δὲ ἔφορος Καθηγητῆς κ. Δ. Μπαλάνος ἀνεκοίνωσε τὰ πεπραγμένα τοῦ ἔτους. Τὴν σεμνὴν τελετὴν παρηκολούθησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐκλεκτὴ ὁμήγουρις. Τὸ Ὁρφανοτροφεῖον εἰσέρχεται εἰς τὸ 80ὸν ἔτος τῆς λειτουργίας του, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο περιέθαλψε καὶ ἐμόρφωσε 2,348 ὄρφανὰ, ἐφοδιάσασα αὐτὰ καὶ δι' ἀρτίου ἐπαγγελματικοῦ κατάρτισιμοῦ, διὰ τοῦ ὁποῦ ἠδυνήθησαν νὰ κερδίζωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ νὰ ἀναδειχθῶσι χρήσιμα καὶ χρηστὰ μέλη τῆς κοινωνίας.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μεταβίβασε εἰς τὸ ἐν Βουλιαγμένη Ὁρφανοτροφεῖον παρέστη εἰς τὴν ἐτησίαν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς ἐκ τῶν τροφίμων ἀποφοιτῶντας, εἰς τοὺς ἐκ τῶν ὁποίων διακριθέντας ἐχορηγήθησαν βραβεῖα ἐξ ὀνόματος τῆς Α.Μ., τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως καὶ ἄλλων. Οἱ μικροὶ τρόφιμοι ἔφαλον διάφορα ἄσματα. Ἡ Α.Μ. ἀπέτανε πρὸς τοὺς ἀπολυομένους πολυτίμους πατρικὰς ὑποθήκας, συνεχάρη δὲ τὸν Διευθυντὴν κ. Ἱ. Ράμφον καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν καλὴν ἐργασίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος ἐτέλεσεν ἐν Ἰσραηλῖα τὰ ἐγκαίνα ἐνομήτου ναοῦ, διὰ τὸν ἀνέγειρον τοῦ ὁποῦ ἔδαπανήθησαν περὶ τὰς £ 10,000, ἐκ τῶν ὁποίων 3.500 προσέφερεν ἡ Ἐταιρεία τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος διημέτησε τὸ ζήτημα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των ἀνεπιθυμητῶν Μητροπολιτῶν διὰ μεταθέσεως τοῦ μὲν Μητροπ. Λαοδικείας εἰς Ἀργεντινὴν, τοῦ δὲ Μητροπ. Ἐμέσης εἰς Λαοδικείαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀποφασισθείσης ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ἀπολύσεως τῆς ἐκλογικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Τοποτηρητείας πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐκλογικῆς συνελύσεως, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀραβοφώνων ἀπεφάσισεν ὅπως ὁ λαὸς ἀπόσχη τῆς ἐκλογῆς, μὴ ἀναγνωρίσῃ δὲ τὸν τυχὸν ἐκλεγσόμενον Πατριάρχην ἂν δὲν ἱκανοποιηθῶσιν αἱ ἀξιώσεις αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἤρξατο παρατηρουμένη ἐν Ρωσίᾳ πτώσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἀθέου τύπου. Οὕτω, κατὰ τὸ 1934 διεκόπη ἡ ἐκδοσις τῶν προπαγανδίζόντων τὴν ἀθεΐαν σοβιετικῶν περιοδικῶν «Ὁ Ἄθεος ἐπὶ τοῦ πεσθηρίου», «Ὁ χωρικὸς Ἄθεος», «Ὁ Ἄθεος διὰ τὰ παιδιὰ», «Ὁ Ἄθεος» (εἰς οὐκρ. γλ.). Ἐπ' ἴσης περιωρίσθη ἡ κυκλοφορία τῶν βιβλίων καὶ φυλλαδίων ὁμοίου περιεχομένου. Σήμερον τὸ σπουδαιότερον πρὸς διάδοσιν τῆς ἀθεΐας περιοδικὸν εἶνε τὸ πασίγνωστον «Ὁ Ἄθεος» («Μπεζμποζνικ»), ἐκδιδόμενον τρις τοῦ μηνὸς εἰς 150—200,000 ἀντιτύπων. Τὰ εἰς ἄλλας γλώσσας τῶν μειονητῶν ἀντιθρησκευτικὰ περιοδικὰ ἐκδίδονται τὸ πολὺ εἰς δισχίλια ἀντίτυπα, δὲν ἀσκοῦν δὲ σπουδαίαν ἐπίδρασιν. Ἡ ἄλλη, μὴ περιοδική, ἀντιθρησκευτικὴ φιλολογία, ἀποτελοῦσα ἐκδοσιν κρατικὴν, περιλαμβάνει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τοὺς παλαιούς ἀθεοὺς καὶ ὕλιστάς συγγραφεῖς καὶ ἐν γένει οἰονδήποτε σύγγραμμα προάγον τὴν ἀθεΐαν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ὑπονόμισιν τῆς θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὰ γνωστὰ ἔργα π.χ. τῶν γάλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν ὕλιστῶν, ἡ ἱστορία τοῦ Παπισμοῦ ὑπὸ δυσμενῆς πνεύμα καὶ ἄλλα εἶνε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.

ΡΩΜΑ·Ι·ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ «Osservatore Romano» διαψεύδον τοῦ βερολινείου φύλλου «Der West Deutsche Beobachter» τὸν δισχυρισμὸν ὅτι οἱ ἐκ τοῦ εἰς Ρώμην προσκυνημάτων ἐπιστρέψαντες εἰς Γερμανίαν νέοι γερμανοὶ καθολικοὶ δὲν συνελήφθησαν, ἀλλ' ἀπλῶς ἐστερήθησαν τῶν ἀπηγορευμένων στολῶν τὰς ὁποίας εἶχον κρύφα συμπαραλάβη διὰ νὰ φορέσουν αὐτάς μόλις ὡς ἤθελον διαβῆ τὰ σύνορα ἵνα δεῖξουν δι' αὐτῶν ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸ παλαιὸν πολιτικὸν κόμμα τοῦ κέντρου, βεβαίως ὅτι οἱ νέοι αὐτοὶ ὄντως ἐκακοποιήθησαν, ἐμυκτηρίσθησαν καὶ καταληστεύθησαν, διότι καὶ αἱ στολαὶ τῶν κατεσχέθησαν, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνθυμήματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, ὡς καὶ αἱ τροφαὶ ταν, διηρπάγησαν.

— Ὁ καρδινάλιος Pacelli μεταβάς ἐκ Ρώμης εἰς Λούρδην προσέτη τῶν ἑορτῶν τῆς κηρύξεως τοῦ πέρατος τοῦ ἁγίου σταθμοῦ. Εἰς τὰ γαλλικὰ σύνορα ὑπεδέχθη αὐτὸν εἰς τὸν σταθμὸν ὁ γάλλος ὑπουργὸς L. Martin καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, ὑπὸ τῶν καθολικῶν δὲ κύκλων ἐσημειώθη μεθ' ἱκανοποιήσεως «ἡ εὐτυχὴ μεταβολὴ τῶν διαθέσεων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν ὑπὸν ποτιφῆκα». Αἱ ἑορταὶ τῆς Λούρδης διήρκεσαν ἐπὶ τριήμερον.

— Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Καταλονίας ἀπηγόρευσε τὴν προβολὴν ἀνηθικῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ἐν Μαδρίτῃ δὲ, Σαραγόσῃ καὶ ἄλλαχού τῆς Ἰσπανίας ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ κακοῦ κινηματογράφου ἐπιτείνεται. Ἐν Μαδρίτῃ ἡ ὄργανωμένη ἀντίδρασις ὑπῆρξεν ὀκταήμερος, γενομένη διὰ συλλαλητηρίων καὶ συγκεντρώσεων ἐν τῷ θεάτρῳ Coliseum, διαμαρτυρίαι δ' ὄργανωμένα ἐγένοντο σχεδὸν πανταχοῦ τῆς χώρας ὅπου ἐπιδεικνύονται τοιαῦται ταινίαι. Πάσης ταύτης τῆς κινήσεως αἴτιοι ὑπῆρξαν αἱ νεαρὰι γυναῖκες τῆς «Καθολικῆς Δράσεως», τυγχανούσης τῆς εὐνοϊκῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἀρχῶν τῆς χώρας.

ΑΓΓΑΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἑορτάζεται ἐφέτος ἡ δωδεκάτη ἐκατονταετηρίς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τῆς ἀγγλικῆς μορφώσεως Venerable Bede (735), συμβάντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Jarrow, ἧτις διὰ τοῦτο θεωρεῖται ὡς τὸ ἔδαφος, ἐξ οὗ ἀνεβλάστησεν ἡ ἀγγλικὴ φιλολογία. Ἐν τῷ καθεδρικῷ ναφ τοῦ Durham εἶπε τὸν προσήκοντα λόγον ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντέρβουρίας, φοιτητὰ δὲ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως διαοργάνωσαν σχετικὴν παράστασιν. Τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Durham ἐπεσεκέφθησαν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ταύταις μαθητὰι προερχόμενοι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἀγγλίας.

— Ἡ περὶ ἧς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν ἀγγλικανικὴ ἀποστολὴ, ἧτις μεταβαίνει εἰς Ρουμανίαν, διελθοῦσα διὰ Σερβίας ἐπεσεκέφθη τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Σερβίας καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐν Συνόδῳ, ὡς καὶ μετὰ τῶν ἐν Κάρλοβιτς ρώσων ἀρχιερέων. Διελθοῦσα δὲ καὶ διὰ Βουλγαρίας παρέμεινε ἐπ' ὀλίγον ἐν Σόφίᾳ ἔνθα ἐκοινολόγησε μετὰ τῶν βουλγάρων ἱεραρχῶν. Ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Ρουμανίαν ἐπισκέψεως τῆς ἀποστολῆς εἶνε ἢ διὰ θεολογικῶν συζητήσεων ἐξακριβώσεως τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ἧτις ἤδη ἀπὸ τοῦ 1931 εἶχεν ἀναθέσει τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ θεολόγων καθηγῆτων. Κατὰ τὴν «Χριστιανικὴν Ἀνατολήν» («Christian East»), τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὑποβλήθην εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἠρόμνημα εἶνε φύσεως ἐμπιστευτικῆς καὶ θὰ ἀνακοινηθῇ εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας ἵνα, ὅταν ποτὲ ὀριμᾶσθαι πρὸς λύσιν, ἢ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπὸ συμφώνου καταλήξῃ εἰς συμπέρασμα ἐνισχυτικὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ληφθεῖσης ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

I. Μητρόπολις Σπάρτης

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1165

προκηρύξεως αὐτῆς, συνφῶς τῷ ἀρθρῳ 81 τοῦ κωδικοποιήεντος νόμου 5439, καλεῖ τοὺς βουλομένους διαμέχρι τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1935 ἔτους ὑποβάλλασιν μετὰ τὸν νόμιμον πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος προσυμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς ἐφημερίου διὰ τὴν χιρρεύουσαν θέσιν τοιοῦτου ἐν τῷ χωρίῳ Μεσοχωρίῳ τῆς Δήμου Βοιῶν. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 15 Ἰουνίου 1935.

† Ὁ Σπάρτης Γερμανός.

I. Μητρόπολις Θήρας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 81—83 τοῦ ἀπὸ 25—5—935 διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν, ἐφημερίων καὶ Τ.Α.Κ.Ε. ἰσχυουσῶν διατάξεων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὄργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἡμεροβιβλίῳ ἱ. ναοῦ τῶν Εἰσοδ. τῆς Θεοτόκου (Μαλτέζας). Ὅριζομεν δὲ πρὸς ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 83 τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος πιστοποιητικῶν προθεσμίαν μέχρι τῆς 15ῆς Ἰουλίου 1935. Ἐν Θήρᾳ τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1935 † Ὁ Θήρας Ἀνθίμος.

— Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 81—83 τοῦ ἀπὸ 25—5—935 διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν, ἐφημερίων καὶ Τ.Α.Κ.Ε. ἰσχυουσῶν διατάξεων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὄργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Βροῦτσι Ἀμοργοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Σπυρίδανος. Ὅριζομεν δὲ πρὸς ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 83 τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος πιστοποιητικῶν προθεσμίαν μέχρι τῆς 25ῆς Ἰουλίου 1935. Ἐν Θήρᾳ τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1935 † Ὁ Θήρας Ἀνθίμος.

I Μητρόπολις Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας Μήλου.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 81—83 τοῦ ἀπὸ 25ῆς Μαΐου 1932 διατάγματος «Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Τ.Α.Κ.Ε. ἰσχυουσῶν διατάξεων καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὄργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν κατωθι ἱ. ναῶν: 1) τοῦ ἐν Χρυσούσις—Σύρου ἱ. ναοῦ Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, 2) τοῦ ἐν Ἀποικίαις—Ἀνδρου ἱ. ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Καταστροφῆς), 3) τοῦ ἐν Καρδιανῇ (Τήνου) ἱ. ναοῦ Ἁγίας Τριάδος, 4) τοῦ ἐν Τριβασάλῳ (Μήλου) ἱ. ναοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἐν Κύθνῳ ἱ. ναοῦ ἁγίας Τριάδος νὰ ὑποβάλλωσι τὰς σχετικὰς αἰτήσεις μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 83 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος προβλεπομένων πιστοποιητικῶν μέχρι τῆς 10ῆς προσεχοῦς μηνὸς Ἰουλίου 1935, τὸ βραδύτερον. Ἐν Σύρῳ τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1935. † Ὁ Σύρου Φιλάρτος.

I. Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐπαναλαμβανομένης ἐξ ἀρχῆς, συνφῶς τῷ ὑπ' ἀριθ. 39042 τῆς 14 Ἰουνίου 1935 ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τῆς ὅλης ἐκλογικῆς διαδικασίας, πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ ἱ. ναοῦ Κ. Θεοτόκου Ἀρξίας, προσκαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν προσοντοῦχων βουλόμενοι νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, διὰ τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως, μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου 1935 ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 83 τοῦ κωδ. 5439 ἐνοριακοῦ νόμου ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ προσόντα. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Ἰουνίου 1935. † Ὁ Ἀργολίδος Ἰερόθεος.

I. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Δημητροπούλου τακτικοῦ ἐφημερίου καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ὅπως μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα Γραφεῖα ἡμῶν καὶ ὑποβάλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον τὴν ἐπομένην θέλει γίνεῖ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοπλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 27ῃ Μαΐου 1935. † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Ἀθήναι Τύποις «Φοῖνικος», δόδος Λεωνόπου 4,